

Bestemmelsen i *stk. 2*, der bemyndiger Ledelsen af Kriminalforsorgen i Grønland til at fastsætte regler om begrænsning af retten til at udtale sig til medierne, tager sigte på indsatte, der er anbragt i den lukkede afdeling og i forvaringsafdelingen, særligt med hensyn til tv-optagelser af dømtes udtalelser om egen sag.

Det følger af bestemmelsen i *stk. 3*, at kun Ledelsen af Kriminalforsorgen i Grønland kan træffe afgørelse om begrænsning af ytringsfriheden. Der forudsættes en konkret vurdering i det enkelte tilfælde af, om betingelserne for indgrebet foretaget er opfyldt efter de administrativt fastsatte regler efter *stk. 2*.

Bestemmelserne i *stk. 2* og *3* omfatter ikke pensionsanbragte.

Indgreb over for den indsatte

Bestemmelserne i §§ 221-230 lovfæster betingelserne for og fremgangsmåden ved en række indgreb over for den indsatte og afløser således de administrative bestemmelser, der i medfør af den gældende bestemmelse i kriminallovens § 124 er fastsat om anvendelse af sikrings- og disciplinærmidler over for indsatte. De overordnede hensyn til den dømtes retssikkerhed og grundsætningerne om skånsomhed og forholdsmæssighed er beskrevet i betænkningens afsnit XVI, kap. 6.3.5. og kap. 6.9.1.

Visitation

Til § 221

Stk. 1 er en lovfæstelse af gældende ret. Bestemmelsen fastsætter og eksemplificerer de hensyn, der kan begrunde en undersøgelse af indsattes opholdsrum eller person. Med udtrykket »undersøge, hvilke effekter en indsat har i sin besiddelse på sin person« sigtes til indgreb, der har karakter af legemsbesigtigelse, dvs. de former for indgreb, hvor der ikke sker nogen indtrængen i det menneskelige legeme eller nogen egentlig beføling af legemet i undersøgelsesøjemed.

Over for en pensionsanbragt bør en legemsbesigtigelse ikke indebære afklædning.

Adgangen til efter *stk. 2* at foretage en egentlig legemsundersøgelse er ny og forudsættes kun anvendt helt undtagelsesvist. Ved en legemsundersøgelse forstås indgreb, hvor beføling af legemet er et led i selve undersøgelsen, herunder undersøgelse af legemets hulrum (f.eks. rektoskopi og gynækologisk undersøgelse), udtagelse af blodprøver mv. Kun institutionens leder har kompetence til at træffe afgørelse herom, og undersøgelsen kan kun foretages af en læge, jf. *stk. 2*, 2. pkt.. Ved den lægelige vurdering efter *stk. 2*, 3. pkt.,

finder de lægeetiske regler anvendelse. Et element heri er den indsattes accept af indgrebet.

Bestemmelserne i *stk. 2* er efter deres indhold ikke relevante i åbne anstalter. Bestemmelserne omfatter ikke pensionerne.

Bestemmelserne i *stk. 3* og *4* lovfæster grundsætningerne om henholdsvis proportionalitet og skånsomhed. Med udtrykket »kun undtagelsesvis« i *stk. 4*, 2. pkt., er der taget hensyn til det meget ringe antal kvindelige indsatte og kvindelige opsynspersonale. Bestemmelsen i *stk. 4*, 3. pkt., forpligter ikke sundhedspersonale til at medvirke.

Bestemmelsen i *stk. 6* modsvares af den indsattes pligt til at lade sig fotografere og afgive fingeraftryk.

Den nærmere administrative regulering efter bemyndigelsesbestemmelserne i *stk. 5* og *stk. 6*, 2. pkt., forudsættes udarbejdet i overensstemmelse med anvisningerne i betænkningens afsnit XVI, kap. 6.9.2.

Magtanvendelse

Til § 222

Bestemmelsen er stort set en videreførelse af gældende ret og indebærer en udtømmende lovfæstelse af de formål, der kan begrunde magtanvendelse, jf. *stk. 1*, og de midler, der kan anvendes jf. *stk. 2*.

Bestemmelserne i *stk. 3* og *4* lovfæster grundsætningerne om henholdsvis proportionalitet og skånsomhed. Bestemmelsen i *stk. 4*, 2. pkt., om lægetilsyn efter magtanvendelse er udformet i overensstemmelse med den gældende danske bestemmelse herom.

Den nærmere administrative regulering efter bemyndigelsesbestemmelsen i *stk. 5* forudsættes udarbejdet i overensstemmelse med anvisningerne i betænkningens afsnit XVI, kap. 6.9.3.

Bestemmelserne i § 222 finder efter deres indhold ikke anvendelse i pensionerne.

Anbringelse i enrum

Til § 223

Bestemmelsen lovfæster og præciserer i *stk. 1* udtømmende de betingelser, der efter nyligt indførte administrative bestemmelser skal være opfyldt for at anvende enrumsanbringelse med et præventivt sigte. Bestemmelsen forudsættes kun anvendt undtagelsesvist og adskiller sig fra bestemmelserne i henholdsvis § 203, *stk. 2*, om ophold uden eller med begrænset fællesskab efter eget ønske, og § 227, *stk. 1*, jf. *stk. 2*, om anbringelse i enrum som disciplinær foranstaltning.

Bestemmelsen i *stk. 3*, 2. pkt., er en præcisering af princippet i § 172 i dette lovforslag.